

VIRKAMIESLAUTAKUNNAN PÄÄTÖS

Päätös nro 61/2001
5.9.2001

Asia: Varoituksen antamista koskeva oikaisuvaatimus.

Päätös, johon haetaan oikaisua:

Merenkululaitoksen 14.3.2001 tekemä päätös, jolla A:lle on annettu varoitus.

Oikaisuvaatimus:

A on pyytänyt varoitusta koskevan päätöksen kumoamista.

Asian käsittely:

Merenkululaitos on antanut asiasta vastineen ja A on sen jälkeen antanut vastaselityksensä.

Virkamieslautakunnan ratkaisu:**Perustelut:**

Yli-insinööri A:lle on Merenkululaitoksen päätöksellä 14.3.2001 annettu varoitus virkavelvollisuuksien vastaisesta menettelystä.

Valtion virkamieslain (750/94) 14 §:n mukaan virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä. Hänen on noudatettava työnjohto- ja valvontamääräyksiä. Virkamiehen on käyttäydyttävä asemansa ja tehtäviensä edellyttämällä tavalla. Valtion virkamieslain 24 § oikeuttaa antamaan kirjallisen varoituksen virkamiehelle, joka toimii vastoin virkavelvollisuuksiaan tai laiminlyö niitä. Varoituksella virkamiehelle osoitetaan vastaisen varalle hänen toimintaansa kohdistettu arvostelu.

Selvitys tapahtumista

Merenkululaitos on 14.3.2001 antanut yli-insinööri A:lle varoituksen virkavelvollisuuksien vastaisesta menettelystä A:n lähetettyä toistuvasti asiattomia ja laitoksen virkamiehiä loukkaavia sähköposti- ym. kirjoituksia.

A on oikaisuvaatimuksessaan katsonut, että varoitus on huipentuma ajohahdistista ja painostuksesta, joka häneen on kohdistettu Merenkululaitoksen johdon taholta. A:n mukaan hänen lähettämänsä sähköpostiviestit eivät ole luonteeltaan sellaisia, että hän niiden lähettämällä olisi menetellyt virkavelvollisuksiensa vastaisesti. A on myöntänyt käyttäneensä vain yhdessä viestissään karkeaa kieltä ja korostanut, että tällöin oli kysymyksessä asianomaiselle vastaanottajalle tarkoitettu henkilökohtainen viesti.

A on ilmoittanut osoittaneensa sähköpostiviestinsä vastaanottajien lisäksi johdonmukaisesti tiedoksi ainoastaan esimiehilleen, jonka hän on katsonut korrektiksi menettelyksi. Ainoastaan yksi koko Merenkululaitoksen henkilöstölle osoitettu viesti muodostaa A:n mukaan poikkeuksen. Mainittu viesti oli A:n mukaan käytännössä avoin kirje Merenkululaitoksen ylijohdajalle.

A on katsonut, että huomioon ottaen hänen pitkä, ansiokas ja moitteeton palvelus Merenkululaitoksessa varoitus on hänelle kohtuuton seuraamus.

Merenkululaitos on vastineessaan todennut A:n lähettäneen 10.3.2000 - 28.2.2001 välisenä aikana laitoksen eri virkamiehille sähköpostiviestejä, jotka ovat sisällöltään epäasiallisia ja loukkaavia. Viesteissään A on Merenkululaitoksen mukaan mm.

- pyrkinyt viestittämään laitoksen koko henkilökunnalle, että laitoksen ylijohdaja ylenkatsoisi rikoslain rikosentekijän suojelemista tarkoittavaa rangaistussäännöstä ja haluaisi myös muun henkilökunnan suhtautuvan samalla tavalla

- vihjailullaan jonkun Merenkululaitoksen henkilökuntaan kuuluvan hallussa olevaan kolmanteen DSND -yhtiön luottokorttiin A on halunnut horjuttaa henkilökunnan luottamustalaitoksen ylintä johtoa kohtaan

- kysymyksellään ”voivatko laitoksen johtohenkilöt jatkuvasti ottaa ns. Milosevichit henkilöstöpolitiikan suhteen” esittänyt loukkaavan väitteen henkilöstöpolitiikan hoitamisesta Merenkululaitoksessa

- kohdistanut loukkaavaa ja asiatonta arvostelua Merenkululaitoksen johtoon ja erään jäänmurtajan päällikköön, joka toimii myös Suomen laivanpäällystöliitto ry:n puheenjohtajana, jonka perusteella arvostelun voidaan katsoa kohdistuvan myös kyseiseen järjestöön

- käyttänyt asiattomia ja viestissä mainitun henkilön kunniaa loukkaavia ilmaisuja.

Merenkululaitos on vastineessaan kiinnittänyt erityistä huomiota A:n esimiehelleen lähettämään ja A:n itsensäkin karkeaksi myöntämään viestiin, jonka loppuun A on liittänyt esimiehelleen osoitetun kehotuksen: ”vedä hanskaan”. Merenkululaitos on katsonut viestin olevan erittäin karkea ja kunniaa loukkaava ja riittävän jo yksinkin varoituksen perusteeksi.

Merenkululaitoksen mukaan A:n diplomi-insinöörin koulutus ja pitkä virkaura esimies- ja asiantuntijatehtävissä huomioon ottaen A:n on täytynyt ymmärtää, ettei edellä mainitun tyyppisten viestien lähettäminen ole virkamiehelle sopivaa. Tekstit eivät sisällä asiaperusteita, tai jos sisältävät, niiden yhteyteen on lisätty asiattomia tai loukkaavia ilmaisuja. Viestien lähettäminen on ollut jatku-

vaa kiihtyen erityisen häiritseväksi vuoden 2001 alkupuolella. Merenkululaitos on lisäksi todennut, että 10. ja 13.3.2000 lähetetyt viestit on lähetetty koko keskushallinnon henkilökunnalle ja muissakin tapauksissa jakelun piirissä on usein ollut 4 - 5 henkeä. Laaja jakelu on osaltaan lisännyt menettelyn moitittavuutta. Merenkululaitos on katsonut, että vaikka virkamiehellä on oikeus sananvapauteen, esitystavan tulee olla asiallinen. Laitoksen mukaan virkamiestä sitoo myös tietynasteinen viraston sisäinen lojaaliusvelvoite. A on viesteillään halunnut häiritä paitsi yksittäisiä virkamiehiä myös koko laitoksen toimintaa.

A on vastaselityksessään ilmoittanut halunneensa mm. huomauttaa omalla tavallaan Merenkululaitoksen johtoa sen sitoutumisesta päätöksiin, tuoda esiin johdon jatkuvan henkilöstöstrategian ”ylikävelyn” ja viitata Suomen Laitanpäällystöliiton puheenjohtajana toimivalle jäänmurtajan päällikölle osoittamassaan viestissä hänen edustamansa järjestön epärealistiseen työehtosopimuspolitiikkaan. A on lisäksi ihmetellyt, miksi hänen kirjoitteluunsa puututaan vasta nyt, vaikka hän on käyttänyt samaa ”tyyliä” laitoksen palvelukseen tulostaan 1968 lähtien.

Oikeudellinen arviointi

Virkamieslautakunta toteaa, että A on 10.3.2000 – 28.2.2001 välisenä aikana toistuvasti lähettänyt Merenkululaitoksen ylijohdajalle, työnjohdolliselle esimiehelle ja eräille muille laitoksen palveluksessa oleville henkilöille osoitettuja ja kopiona toimitettuja sähköpostiviestejä, joiden sisältönä on ollut sekä Merenkululaitoksen johdon että asianomaisten virkamiesten toimintaan kohdistettu arvostelu. Lautakunta katsoo selvitetyn, että viestit ovat olleet sisältönsä asiattomia.

Lähettäessään edellä mainitun sisältöisiä viestejä A:n on sananvapaudesta huolimatta täytynyt ymmärtää menettelynsä olevan hänen asemassaan olevalle virkamiehelle sopimatonta. Viestien lähettäminen on päättynyt vasta Merenkululaitoksen poistettua A:lta mahdollisuuden sähköpostiyhteyden käyttämiseen. Lautakunta on ottanut erityisesti huomioon myös sen, että A on useissa tapauksissa lähettänyt yhdelle henkilölle tarkoitetun viestin muutamalle muullekin laitoksen virkamiehelle joko vastaanottajana tai kopion saajana ja kolmessa tapauksessa koko keskushallinnon henkilökunnalle.

Menetellessään edellä esitetyllä tavalla A on toistuvasti ja siinä määrin moitittavasti laiminlyönyt noudattaa valtion virkamieslaissa virkamiehelle asetettua velvollisuutta käyttäytyä asemansa edellyttämällä tavalla, että hänelle on voitu antaa varoitus.

Päätös:

Oikaisuvaatimus hylätään.

Sovelletut lainkohdat:

Valtion virkamieslaki 14 § 2 momentti ja 24 §

Muutoksenhaku:

Valitusosoitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen liitteenä.

Virkamieslautakunnan päätös oli yksimielinen ja siihen ottivat osaa puheenjohtaja Jukarainen, jäsenet Kulla, A. Nieminen, M. Nieminen, Paanetoja, Salo, Sipiläinen ja Staffans sekä varajäsen Lankinen. Asian esittelijä Mika Saarinen.